

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Pharao sidder i Høielofts-Sal

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Pharao sidder i Høielofts-Sal", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964, s. 89*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid68378/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Ak, tøve I her til imorgen,
Da alle vi ligge paa Baar.

15 Saa førde *Jehovah* med Ære
Sit Folk ud af Trældommens Land,
Paa Vei gav sig med deres Kjære
Sexhundredetusinde Mand.

16 Med Sølv og med Guld og med Glæde,
De, ved den Almægtiges Haand,
Uddroge fra Mørkhedens Sæde,
Afrystede Trældommens Baand.

17 I Gry under Skyerne hvide
Da sagde de Gosen Farvel,
Der Solen gik ned under Lide,
Da stod de ved Niidalens Skiel.

No. 26.

Overgangen i det røde Hav.

1 Pharao sidder i Høielofts-Sal,
Og Rygterne mødes derinde;
Israel vanker i Vildernis-Dal,
Kan Vei eller Sti ikke finde,
Israel haver kun Pose og Stav,
Vader vel seent over vildende Hav.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden.

2 Pharao hører den Tale med Lyst,
Og strax blev der Oprør i Leiren,
Kongen, det lyder, vil vove en Dyst,
Hans Guder ham vinke til Seiren,

De har forvildet Ebræernes Aand,
Giver dem brat i Kong Pharaos Haand.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden.

3 Det var en stolt og en stadselig Hær,
Og Jorden blev skjult under Vrimslen,
Skindende Hjelme og blinkende Sværd
Man skued som Stjerner paa Himlen,
Heste og Vogne, som svared dertil,
Flyvende Faner og klingende Spil.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden.

4 Israel hørde nu Lurenes Drøn,
Med Gienskrald fra Bjerge og Klipper,
Saa hørdes Rummel og Klirren og Døn,
Hvad Under, at Modet dem glipper;
Israel havde kun Pose og Stav,
For sig det røde, det vildende Hav.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden.

5 Israel knurrede, til Moses det lød
Fra hundredetusinde Munde:
Mener du, Trældom er værre end Død?
Ak, her gaae vi Alle tilgrunde!
Trætte vi gik os med Pose og Stav,
Kun for af Ørken at tigge en Grav.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden.

6 Moses dog svared, fuldvis i sin Sag:
Lad fare al Klagen og Sorgen!
Disse Ægypter, som larne i Dag,
De skal sig ei røre i Morgen,
Tier og troer, og seer paa Hans Værk,
Som er for evig en Kæmpe fuldstærk!
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden.

- 7 Tag, sagde Herren, i Hænde din Stav!
Den gjør Jeg til Israels Vaaben,
Stræk den udover det brusende Hav!
For Folket da Veien staaer aaben;
Pharaos Hjerte Jeg hærder i Barm,
Pharaos Kæmper skal føle min Arm.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden.
- 8 Skystøtten op nu fra Strandbredden steg,
Og daled bag Israels-Leiren,
Ei dog et Straas-Bred Kong Pharao veg,
Forblindet han drømde om Seiren;
Almagten aabned i brusende Hav
Israels Udvei og Pharaos Grav.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden.
- 9 Pharao vaagned ved Midienat,
Og deilig var Maanen oprundet,
Speiderne meldte den Herre da brat,
At Israels Hær var forsvundet;
Ved mine Guder, den Rasende svor,
Findes de skal, om til Helved de foer.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden.
- 10 Israel stod paa Arabiens Kyst,
Til dem var kun Huulveien lavet,
Rædsel der foer i Ægypternes Bryst,
De vendte sig midtvejs i Havet;
Moses da atter udrakke sin Stav,
Brusende lukde sig Pharaos Grav.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden.
- 11 Israel priste den Herre saa høi,
Som har over Dybet at raade,
Spiller med Fiender, som Vinden med Røg,
Og frier sit Folk af al Vaade,

Aabnede nys i det brusende Hav
Israels Udvei og Pharaos Grav.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden

- 12 Bølgen har brusset tretusinde Aar
Og meer over Pharaos-Graven,
Himmelens Gud er i Dag som i Gaar,
Det føle skal Tyrken og Paven;
Derfor i Norden og i Paradis
Gienlyder Israels Sang til Hans Priis.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden.

No. 27.

Egen Melodi af C. Barnekow.

- 1 Som Solen oprinder morgenrød,
Hvor Himmelens Fugle de sjunge,
Saa Israel steg af Havets Skiød,
Med himmelske Toner paa Tunge:
De sang om Hjelpen i Nødens Stund,
De sang om Veien paa Havets Bund;
Om Konge-Hæren, der sank som Bly,
De kvad i Sky.
- 2 Da, blegnende for det røde Hav,
Dem rystede Pharaos Lure,
Paa Almagts Ord for Moses Stav
Sig Bølgerne reiste som Mure,
I Dybet der blev en Kongevei,
Ægyptens Konge det hjalp dog ei,
For ham kun aabned det røde Hav
En bundløs Grav.
- 3 Da midtveis i Hav var Kongens Hær,
Som Ørne hans Bannere svæved,
For Torden og Lyn i Morgenskiær